

M I M

1 6 4 8

~~C. 6. 5~~
Ll, 2, 3.

30 B 10.

In usum Pedagogii
Regii Glaukensis

18

AUSPICIA NUPTIARUM
SECUNDISSIMA,
Amplissimo, Consultissimo & Cla-
rissimo VIRO
DN.

VALENTINO EBERTO,
JACOBI THEOLOGI

πολυγλώττης F.

ANDREÆ, primi Francofurtensium,
à repurgatione, Evangelistæ,
Nepoti,
Serenissimi Electoris Brandenburgici,
ad dicasterium Neomarchicum,
quod in castro est Custrinensi,
Consiliario,

Cum

Virgine primariâ, à pietate, formâ, moribus puel-
laribus commendatissimâ

CATHARINA WEILERIA,

DN. JUSTI WEILERI,

Sereniss. Electori à litteris, dum
vivebat, secretis & consilijs bel-

licis, FILIA,

V. Novembr. A. S. clō lōc xxxvii.

Berolini, solenniter celebratarum,

addicunt ex animo

GERMANI, COGNATI, AFFINES,
AMICI.

Frankofurti Literis KOCHIANIS.

AMPHIBOTANICAE
SECONDIAE
AMPHIBOTANICAE
AMPHIBOTANICAE
AMPHIBOTANICAE

VALENTINO ERBERTO
JACOBI THEOLOGICI

AMPHIBOTANICAE
AMPHIBOTANICAE
AMPHIBOTANICAE
AMPHIBOTANICAE
AMPHIBOTANICAE

AMPHIBOTANICAE
AMPHIBOTANICAE
AMPHIBOTANICAE
AMPHIBOTANICAE
AMPHIBOTANICAE

CATHARINA WELTERIA
D. J. W. W. W. W.

AMPHIBOTANICAE
AMPHIBOTANICAE
AMPHIBOTANICAE
AMPHIBOTANICAE
AMPHIBOTANICAE

AMPHIBOTANICAE

C Rede mihi, haud semper nocuit differre paratis,
Sat citò, qui uxorem sat benè duxit, ha-
bet.

Teste VALENTINO farilicet illud EBERTO,
Qui Vir, Aristotelis tempore, major erat,
Et postquam mores multorum vidit & urbes,
Leges, Galle, tuas, res quoq;, Belga, tuas,
Et promitus Lingvis & acri cor lotus aceto,
Dignus Consilio, PRINCIPIS ore, legi,
Facta Pace, redux factus Borealibus oris,
Conjugio se aptum nobiliore probat.
Sat citò. WEILERIAM debebat ducere Nympham,
Cui Genus & Virtus, Forma q; Dos q; comes,
O latam hanc & dilatam feliciter horam!
Sat citò, qui Uxorem sat benè ducit, habet.

TOBIAS MAGIRUS
Academiae Francof.
RECTOR.

Ambagiosis cursibus orbitas
Terrarum obisti, **CONSILIARIE**
EBERTE, cernens pensitansq;
Plurima Conjugibus loquenda.
Hæc **Vxor** imis hauriet auribus,
Arguta suaves reddere vocibus
Voces, Ita omnis vita curret
Lætior, atq; magis fruenda.
Adspiret autor conjugij **DEUS**
Felicitem, Vosq; perennibus
Ornans bonis, infausta cuncta
A thalamoq; domoq; pellat.

GREGORIUS FRANCUS
S. T. D.

Insidias dum Morta parat Juveni^{q;} Seniq;^{q;}
Nil veritus, Socium queris, **EBERTE**, thorum,
Hoc est nempè viri fortis contemnere Mortem,
Dum sibi quis similem facturit effigiem.
Gratulor & dulces neonymphis canto hymeneos,
Utq; sui similes dent, precor, effigies.

GOTHOFREDUS WEIDNERUS D.
& Profefs. Publ.

Qui

Qui thalami sociâ castâ & locuplete potitur,
Effugit ille malum, repperit ille bonum,
Quin igitur gaudes, **VIR** clare, & care Ca-
moënis

Atq; animo grates reddis & ore **DEO**?
Quod thalami sociâ castâ & locuplete potitus
Rite malum effugias, inveniasq; bonum,
Irrupta ôutinam teneat vos copula longum,
Nec nisi supremo dissoluenda die.

M. CHRISTOPH. NEANDER
Ordinis Philosophici Senior
in luctu scribb.

Grata cuiq; pio soboles numerosa parenti est,
Gratior at pietas, virtus, culturaq; mentis;
Ingeniumq; sequens vestigia clara Parentum.
Extaret Testis, pietate, **VIR**, ingenioq;
Et varijs linguis **PATER**, insignitus, **EBERTUS**,
Egregiâ docuit qui dexteritate fideq;
Hebraam Linguam, Mores, & Biblia Sacra,
Hic, alibiq; suâ, plures, cum laude, per annos,
Vidisset serâ si tempora plura senectæ.

Non solummodò enim tertrinâ prole beatus
E blandâ genitrice **Tuâ** est, Clarissime **SPONSE**;
Ast ex hac triplices Charitas formavit & Idem,
HEDWIGAM, post **DOROTHEAM**, deinde **ELISABETHAM**,

A 3

Quæ

Quæ nupsere Viris Musis & Apolline dignis:
In thalamum primam duxitq; CARUSIUS, olim
Syndicus in nostro hoc industrius ipse Lyceo;
SANDMANNUS mediam sociat sibi, mysta, LUBECÆ
Qui sacra tractavit pridem mysteria Verbi;
Tertia WIDMANNO, & GROSMANNO ducitur Uxor,
Qui sua vel quondam, vel nunc servitia præstant
Templis atq; Scholis, patrijs atq; Urbibus amplis.
Artibus erudit senos & in ordine Natos,
Quorum Treis lauru cinctos ab Apolline vidit,
E quibus ANDREIAS superest CHARUSQ; JHOVÆ,
Hic templum, magnâ cum laude, scholamq; regentes,
Sedulus in nostro, Lingua, THEODORUS, Hebræa,
Gymnasio existens, sed scandit ad astra, Professor;
Teq; VALENTINUM & SIGSMUNDUM liquit & ipse,
Pallada cum Musis devotâ mente colentes,
Ante Patrem raptus frater præcessit ELIAS,
Quos Tu sustuleris exantlarisq; labores
In studijs, cursuq; Dices, grandiq; viarum,
Quò vel Teutonicus duxit, vel Belgicus Orbis,
Gallia, seu quò Te traxere loca abdita multis,
Non ego multorum remoror sermonibus aures:
Hoc addo saltem; PATRI decurrere vitam
Si fas esset adhuc, annon sit grata no vena
Hæc ipsi soboles; annon sit gratior ipsi
Virtus, integritas, pietas, culturaq; mentis

In-

Ingeniumq; sequens vestigia pressa Parentis?
Inprimis cum Te ELECTOR selegerit ipse
BRANDENBURGIACUS partem SPONSE ante Senatus,
Unde etiã in thalamum iuvat hanc deducere SPONSAM.

Dum loquor ista, sed hunc memini finire laborem,
Optoq; sit prasens, Vobis, ô EBERTE, Tuaq;
SPONSÆ, muneribus Christus, vestrumq; gubernet
Conjugium, quò carpatis nova munera ab illo,
Qua Vos oblectent numero, virtute, fideq;
Trina tuum veluti Natorum Triga Parentem.

Boni ominis & adfectus testandi causã,
gratulabundus accinebat

ELIAS REEWALDT J. U. D.
Academiae Francof. Syndicus.

Qui cupit æterna prægustum agnoscere Vita
Quærat in optato qui sine bile toro.
Splendida talis enim secumfert commoda, tanta
Quæ vix lingua loqui, corq; referre potest,
Ex multis autem referamus pauca, patebit
Prægustum cæli, conjugium esse bonum,
Cujus castus amor, pietas concordia constans
Sunt, sine dissensu, symbola certa, DEI.
Quæ quoq; non deerunt post mortem ritè Beatis
Scripturæ sacra, si sit habenda fides.
Dimidium hoc igitur cælum est, qui contrahit, illi
Concors & castum conjugiumq; pium Hoc

Hoc quoq; succedat feliciter opto VALENTI
Fratri, qui cordis portio magna mei.
Consilij cuius, jam PRINCIPIS utitur AULA
Imperij cui sunt tradita scepra sacri.
*Ipsam conjugij ne unquam dilatio in annos
Pœniteat, quia sunt sat citò, facta bene.*
*Non aufertur enim, differt quod Diva Voluntas
Disponens semper fœdera blanda tori.*
Ergo probanda tui est thalami dilatio, Frater
Consensu proprio, dum probat acta DEUS.
Filia, WEILERI, cujus discretio, magna,
In summi nostri PRINCIPIS ARCE fuit,
Causa est, non Ipsi citius concessa potestas
Vinceret ut mentem Frater amande tuam.
*At cum jam es victus Victricem, vince, Maritam
Affectu parili & cordis amore pij,
Sic erit in socio felix concordia lecto,
Quæ lati faciet sitis imago tori,
Præ gustumq; dabit vobis, & signa futuræ
Vitæ, quæ Pacem & jurgia nulla tenet,
Hanc precor ut vos, post finita hac secula, mecum
Omnibus atq; pijs, possideatis. Amen.*

Ex amore in Fratrem

scripsit

M. THEOPHILUS EBERTUS,
Ministerii Eccles. Francof.
Senior.

EBERTE,

Sanguine laudato nasci, virtutis honore
Crescere, & in gnarum prosiluisse virum;
Officii fixum culmen tenuisse per amplum,
His quicumq; valens, sat bene credo valens.
Sed cui tot donis venit addita clara Marita,
Plus Summo fruitur ne vir is ipse Bono.
Quamvis ergò truci Res flaccet Publica morbo,
Sint licet innumeris cuncta repleta malis;
Tu tamen, Ad finis Fautorq; Amplissime multò,
Ex animo gaudens usq; valere potes:
Utpote cui nil deest quod Summi nomine Doni
Insignire queas: sic domus ipsa, polus.
Grator, quo valeo gratari carmine, corde,
Sic modò quo frueris perpes ad astra Bonum.

Tali votivo affatu thalamum
Fautoris sui Honoratis.
compellabat

M. Gottlieb Pelargus,
Eloquentiæ Profefs. P.

EBERTE, diæ fama Themistiæ,
Lampas coruscans consiliantium,
Medulla Peithûs, blanda Sciren
Eloquij, decus & Tuorum.
Quid jam vovebo, dum Tibi conjugii
WEILLERIANO profata sanguine
CATHRINA Virgo appropriatur
Costa pio lateri juganda?

B

Cum

Cum luce qualis purpurei fuit
Eritq; solis confociatio;
Et est totalis quam subitis
Copula conjugij novelli.
Unum cor esto; corpora sint duo,
Connexa vinctis sub fide aheneâ,
Nec copulam solvat perennis
Seu bona seu mala fors amoris.

Vis SPONSE plura optem tibi? nuptiæ
Primæ Tibi quæ sunt, Tibi nuptiæ
Fiant secundæ, cumq; SPONSA
Conspicias placidam senectam.

Ita votivis precibus posco

M. BALTHASAR KUPFERUS
Ecclesiastes Francofurtanus.

PUlchra maritatis ut vitibus eminent ulmus,
Hinc decus acquirens non mediocre sibi,
Cum socijs frondes miscens incincta racemis,
Auctumni gravidas divitis optat opes:
Sic conjuncta Viro divinâ lege puella,
Et potis augere est & decorare domum.
Vix potuit suadere tibi hanc Amathuntia curam,
Qua plena est dulci semper amaritie.
Sed tamen offirmas Vir tandem AMPLISSIME mentem,
O decus ô generis gloria magna tui!
Multa quidem ad laudem dederat factura perennem
Excultum doctis artibus ingenium,

Atq;

Atq; Viro formans regionum Gallia ocellus,
Perlustrata tibi qua semel atq; iterum,
Nec modo visa tibi, sed & hoc Prudentia in orbe
Quasita in longam condita ritè penum,
Quate Principibus magnâ cum laude probavit,
Principibus, solidum queis placuisse decus.
Hinc te Septemvir dignatus honore curuli
Consilij clemens legit adesse suis.
Deerat adhuc unum quo felicissimus esses,
Iret ut in thalamum culta puella tuum,
Hoc quoq; dat Cæli tibi jam clementia donum,
Flammea tot votis Virgo petita capit,
Cujus si dotes quisquam numerare labore,
Oceaniguttas exputet ille prius,
Quam dos lauta, genus fulgens & forma venusta,
Sed magis his pietas omnibus una beat.
O te multiplici jam prosperitate beatum!
Debita virtuti premia tanta tua.
Jungat in abruptâ Concordia corda catenâ,
Cottidiè instaurans ventilet illa faces.
Nil erit ulterius tua quod Fortuna requirat,
Cum fundet concors germina plura torus.
Hac licet incompto tibi carmine vota litamus,
Prospera qua thalamos omina cunq; decent.

Observantiæ & boni ominis ergò scrib.

M. JOANNES MOLLERUS.

Qua mihi cunq; dabis, celsi Formator Olympi,
Hæc promissa potes scepro præstare fideli,
Te sapientipotentem ego sum veneratus IÖVAM
Corde precans: Virtute piam, costamq; pudicam
Germano ut sociam faceres hoc orbe jugalem.
Sum voti compos factus, Pater optime, compos
Factus & est Frater, facta & WEILLERIA compos:
Conjugij, quod caelesti Tu nectis in aula,
Principium, medium, finem, pie IOVA, secunda.
Ante leves claro pascentur in aethere cervi,
Et freta destituent nudos in littore pisces,
Quàm tuus è nostro labetur pectore cultus.

Sic vovebat SPONSO
Germanus

M. ANDREAS EBERTUS
Scholæ patriæ Col-
lega.

Carmen Elegiacum quod scripsi Joanni Baptista Gebelio
Svidnic. Silesio Pastori Ecclae in Raciborow.

cum praedum Magistrum nancisceret Decano
M. Theodoro Berto 17 Calend. Maij
A. 624. aetate meae 19.

Ita bonis avibus GEBELI, quos Deus Autor,
Cui te fata vocant, ita bonis avibus.

Magnum opus adgrederis, sed, quod tibi cine fultus
Numinis atberei, fortiter expedies.

Ambuet orantis linguam locuplete Suada,

SPIRITUS Orator caelicus ille, tuam.

Seminium disperge **DEI** per cordium agellos:

Nec sine mole preces, aut sine fruge, dato.

Et vineta **DEI** assiduo accubudq; labore

Percole, quo fructus mille, supraq; ferant:

BAPTISTAM ex cathedra **BAPTISTA** imitare tonantem

GEBELI! vera pro pietate puta:

Instrue non-doctos, errantes corrige, fractos

Erige, confuta dogmata vera minus.

Sic vivente volent tecum partizier annos

Prospera dicentes quos sacra dicta feres.

Sublatiq; olim manibus, sine pondere terram

Manibus optabunt, (sed bene sero) tuis,

Cum tuba te rupta tumba revocabit ab umbris,

IOVA, mei pastor dicet, adesto, gregis;

Ambrosia rursus te pascam & nectare; quare

Magna cape astrati pramia, carpe, poli.

Hoc penitis animi penetrabilibus opto, precorq;

JANE mihi multo n nomine chara! **VACE.**

ULB Halle

3

002 062 674

18

IA NUPTIARUM
CUNDISSIMA,
o, Consultissimo & Cla-
ssimo VIRO
DN.

VINO EBERTO,
BI THEOLOGI

πολυγλώττης F.
primi Francofurtensium,
gatione, Evangelistæ,
Nepoti,
Electoris Brandenburgici,
erium Neomarchicum,
in castro est Custrinensi,
Consiliario,

Cum
à pietate, formâ, moribus puel-
ous commendatissimâ

INA WEILERIA,
STI WEILERI,

Electori à litteris, dum
t, secretis & consilijs bel-
licis, FILIA,
or. A. S. clō lōc xxxvii.

Solenniter celebratarum,
addicunt ex animo
, COGNATI, AFFINES,
AMICI.

curti Literis KOCHIANIS.

17

